

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 15099

гр. София, 20.04.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
закрито заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

като разглежда дело номер **2044** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба с вх. № 5742 от 17.02.2026 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ) и вх. № УРИ 3384-00-1328 от 21.01.2026 г. по описа на 03 Районно управление (РУ), Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), Министерство на вътрешните работи (МВР), подадена от П. Я. Б., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] с адрес за призоваване [населено място], [улица], вх. Б, ет. 1, ап. 2 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. 3) ГГ) от ЗДвП № GРАМ-2103001 от 06.01.2026 г., издадена от полицаи към 09 РУ, СДВР, с която спрямо оспорващата е наложена ПАМ „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал. 2 от ЗДвП, до решаването на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.

С разпореждане № 11747 от 25.03.2026 г. производството по делото е оставено без движение с дадени указания за представяне на вносен документ за платена държавна такса. Съобщението е връчено на 08.04.2026 г. На същата дата е постъпила молба от оспорващия с приложен към нея вносен документ.

На 17.04.2026 г. по делото е постъпила молба от П. Я., с която, на основание чл. 166, ал. 2 АПК, отправя искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на наложената ПАМ. Твърди, че още на същия ден е заплатена задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ и представя заверено копие на сключената полица. Посочва, че ще му бъде причинена трудно поправима вреда, доколкото ПАМ води до фактическа невъзможност да упражнява правото си на свободно придвижване, както и да осъществява нормално трудовите и личните си ангажименти. Подчертано е, че последиците от прилагането на мярката не се изчерпват с обичайните неудобства, а водят до реални затруднения при изпълнение на служебните му задължения и поемане на лични и семейни ангажименти.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и допълнително посочените от жалбоподателя аргументи, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от

активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по оспорване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена въз основа на АУАН серия GA № 4589851 от 06.01.2026 г., с който е установено, че е налице извършено нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП – „управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред“.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на оспорващия е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

От представените доказателства- застрахователна полица от 06.01.2026 г. за сключена застраховка гражданска отговорност е видно, че нарушението е отстранено още на същия ден. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 10, изр. второ от ЗДвП, служебно прекратена регистрация на пътно превозно средство се възстановява служебно при предоставени данни за сключена застраховка от Гаранционния фонд по реда на чл. 574, ал. 6 или по желание на собственика след представяне на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. В случая, предвид доказателствата за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, съдът приема, че целта на предвиденото в закона предварително изпълнение на принудителната мярка е вече постигната, поради което искането за спиране на предварителното изпълнение следва да бъде уважено.

По изложените съображения съдът намира искането за основателно и като такова следва да бъде уважено.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, Административен съд София- град

О П Р Е Д Е Л И :

СПИРА допуснатото предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. 3) ГГ) от ЗДвП № GPAM-4589851 от 06.01.2026

г., издадена от полицаи към 09РУ-СДВР „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС на водач, който е извършил нарушение по чл. 175, ал.2 от ЗДвП, до решаването на въпроса за отговорността, но за не повече от 6 месеца“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщението за постановяването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: